

Sygn. akt VII K 870/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19. kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Agnieszka Zielińska

Protokolant: Joanna Siwek

Prokurator: R. Matusiak

po rozpoznaniu w dniu 19. kwietnia 2016 roku,

sprawy **M. M. (1)** s. F. i L. z domu M.,

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 sierpnia 2015 r. o godz. 15:50 w P. (...) na ul. (...), woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 15:58 do stężenia 1,49mg/l-alkosensor, o godzinie 16:55 do stężenia 1,48mg/l, o godzinie 17:00 do stężenia 1,51mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) będąc wcześniej skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w P. Sygn. akt (...)

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **M. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.178 a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby;
4. na podstawie art. 71§1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
5. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;
6. na podstawie art. 43 a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000,00 (dziesięć tysięcy) tytułem świadczenia pieniężnego;
7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VIIK 870/15

UZASADNIENIE

W dniu 7. sierpnia 2015 roku o godz.15.50 M. M. (1) jadąc samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) na ul. (...) w P. (...) został zatrzymany przez patrol policji do kontroli.

(notatka urzędowa-k.1)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie przeprowadzone o godz.16.55 wykazało 1,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II próba wykonana o godz.17.00 – 1,51 mg/l oraz o godz. 15.58 – 1,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego-k.2)

M. M. (1) ma 42 lata, posiada wykształcenie podstawowe, jest żonaty, nie pracuje, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, nie posiada majątku.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.35v)

Oskarżony był karany.

Został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...) roku sygn. akt (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art.178a §1 kk na karę 6 miesięcy pozbawiania wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

(karta karna -k.5;

akta(...);

odpis wyroku -k.7)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Odmówił złożenia wyjaśnień.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.11)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do winy. Korespondują one z protokołem użycia alkometru i notatką urzędową funkcjonariusza policji.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony **M. M. (1)** swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 4 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115 § 16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu. W stanie w którym się znajdował stanowił realne zagrożenie dla innych ludzi poruszających się po drodze.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuścił się oskarżony cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszał się pojazdem po drodze publicznej pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy ustalaniu rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środków karnych Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Na korzyść oskarżonego poczytano to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia oraz to, że nie zmienił swojego zachowania po wcześniejszym skazaniu i w dalszym ciągu pomimo orzeczonej kary i zakazu prowadzenia pojazdów wsiadł w stanie nietrzeźwości za kierownicę.

Wymierzono karę 6 miesięcy uznając, że jest adekwatną odpłatą za czyn którego dopuścił się oskarżony.

W ocenie sądu oskarżony zasługuje na to by zawiesić mu wykonanie wymierzonej kary. Należy zwrócić uwagę na to, że poprzednie skazanie nie uległo zatarciu tylko z tego powodu, że nie zostało zapłacone świadczenie pieniężne. Przez cały okres próby jak i potem oskarżony porządku prawnego przestrzegał.

Z uwagi na zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczono wobec oskarżanego karę grzywny.

W ocenie sądu zasadnym było orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym. Mając na uwadze treść art. 42 § 3 kk należało orzec zakaz ten dożywotnio.

Nadto w niniejszej sprawie obligatoryjne było orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości nie mniejszej niż 10.000 tysięcy złotych.

Mając na uwadze to, że oskarżony jest zdolny do pracy obciążono go w całości kosztami postępowania i wymierzono stosowną opłatę od kary.

Zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny z dnia 20.07.2016r. w sprawie IV Ka 341/16